

РЕШЕНИЕ

№ 275

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 08 ноември 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на девети октомври, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. № 273** по описа за **2013** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 34/25.06.2013 г., постановено по н.а.х.д № 41/2013 г., по описа на Районен съд гр.Брезник, е отменено наказателно постановление № 23-2306707 от 03.01.2013 г., издадено от директора на дирекция “Инспекция по труда” Софийска област, с което на “Тимекс” ЕООД, гр.София, представлявано от Х.П.И.*** - управител е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 300 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 415в от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 128, т.2 от КТ.

Против това решение в срок е подадена касационна жалба от **Дирекция “Инспекция по труда” Софийска област**. По изложените в жалбата съображения се иска да бъде отменено решението на Районен съд гр.Брезник, като неправилно и незаконосъобразно и да бъде постановено съдебно решение, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление. Твърди се, че фактическата обстановка е установена правилно, но въззивният съд е направил неотносими правни изводи. Не е налице маловажен случай по смисъла на чл.28, буква „а” от ЗАНН, тъй като КТ съдържа специална уредба относно маловажните нарушения на трудовото законодателство и поради това не следва да се прилага общата такава по ЗАНН.

Ответникът по касационната жалба - “Тимекс”ЕООД, надлежно уведомен за насроченото съдебно заседание не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник, дава заключение, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно. При налагане на административното наказание АНО не е спазил императивни изисквания на ЗАНН, като не е посочил датата на извършване на нарушението, а само датата на която същото е констатирано. Становището на прокуратурата е, че няма пречка в настоящето производство да бъде приложена разпоредбата на чл.28, буква „а”

от ЗАНН, доколкото привилегираната разпоредба на чл.415 в от КТ има изрично посочено приложно поле.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, както и задължителната служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съгласно установената съдебна практика /ТР № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК НА ВКС/, преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. Следва да се има предвид, че значимостта на това ТР е относима при съдебния контрол за приложимостта на чл. 28 от ЗАНН като обща разпоредба. Въззивният съд не цитира посоченото ТР, а е приел, че са налице предпоставки за приложимостта на чл.28 от ЗАНН, като на това основание е отменил НП. Изложените мотиви за обосноваване на постановеното решение не се споделят.

Настоящият състав намира за основателно възражението на касатора, че не са налице основания за определяне на нарушението още веднъж като маловажно, на основание, различно от това по чл. 415в от КТ. Предвид императивните разпоредби на КТ, регламентиращи трудовите правоотношения, видовете трудови възнаграждения /основни и допълнителни за положен извънреден труд и работа на официални празници/ и задълженията на работодателя с оглед заплащането им, нарушаването на определени разпоредби от КТ са предвидени при установена маловажност на нарушението да се санкционират по реда на чл. 415в от КТ. Касационен състав приема, че в случая, определящо за квалифицирането на значимостта на нарушението е не размера на неплатеното от работодателя дължимо възнаграждение, а значимостта му, като нарушение на трудовото законодателство, с оглед важността на трудовите правоотношения, отношенията на справедливост и равнопоставеност между работник и работодател и възмездността на взаимоотношенията по предоставяне на труда, както и значението им с оглед възможностите за избягване на данъци и осигуровки от работодателя, при неспазване на императивните разпоредби на КТ.

Съдът намира, че в случая административнонаказващият орган е съобразил разпоредбите на чл. 27 и сл. ЗАНН, за това как се определя административно наказателната отговорност, като е наложил на "Тимекс" ЕООД административно наказание в минимален размер. Съгласно чл. 27, ал. 2 ЗАНН, приложим субсидиарно, при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Преценката за маловажност с оглед приложимостта на чл. 28 от ЗАНН следва да се прави на база фактическите данни по конкретният казус - вид на нарушението, начин на извършването му, степента на обществена опасност, моралната укоримост на извършеното и т.н., като се отчитат същността и целите на административно-наказателната отговорност. В приложимостта

на чл. 415в от КТ, такава преценка не се прави. Изрично има две кумулативно свързани предпоставки които са задължителни за да се приложи този разпоредба.

Не е необходимо да се прави аналогия и с цитирания текст от НК. Административно наказателната отговорност по КТ е обективна, тъй като субект в болшинството случаи е ЮЛ, като работодател, а отговорността по НК за да се търси сходство между чл. 28 от ЗАНН и текста от НК е лична и отликите в приложимостта между специалната разпоредба (чл. 415в КТ) и общата (чл. 28 ЗАНН) са в полза на специалния текст, изключващ следващо преквалифициране в маловажност на установеното нарушение.

Правилно и в тази връзка, АНО е приел приложимостта на специалната разпоредба (чл. 415в от КТ), относима единствено и само за нарушения по КТ. Наказващият орган е преценил, че не се касае до маловажен случай на административно нарушение, поради което не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като е обвързан от специалната разпоредба предвидена от КТ.

Предвид на това, настоящият състав намира, че във връзка с процесния случай, безспорно е установено нарушението, извършено от “Тимекс” ЕООД. Съдът намира, че между АУАН и НП е налице съответствие в описанието на нарушението, на фактите и обстоятелствата във връзка с него и на правната квалификация на нарушението. Настоящият състав намира, че при издаване на АУАН и НП е спазена предвидената в ЗАНН процедура, и не е налице съществено нарушение на административно производствените правила, което да ограничава правото на защита на нарушителя в значителна степен и да опорочава издаденото НП. Правилен и изводът на РС, че са касае за маловажен случай, но следва да бъде отменено решението му, тъй като е приложима разпоредбата на чл. 415в от КТ като специална норма и НП, с което на “Тимекс” ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 300 лв. да бъде потвърдено.

При установената фактическа обстановка, във връзка с изложеното, настоящата касационна инстанция приема, че в Решението по НАХД № 41/2013 г. на Районен съд Брезник, не е приложен правилно материалния закон, поради което са налице отменителни касационни основания. Въз основа на тези доводи и аргументи, касационната съдебният състав прие, че съдебното решение е неправилно и като такова следва да бъде отменено, като следва да се бъде потвърдено НП № 23-2306707/03.01.2013 г. на Д “ИТ”СО.

Като взе предвид изложеното, **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 34 на РС Брезник, постановено по н.а.х.дело № 41/13 г. по описа на съда, като вместо него **ПОСТАНОВИ:**

ПОТВЪРЖДАВА НП № 23-2306707/03.1.2013 г., издадено от Директор на Д “ИТ” СО, с което на “Тимекс” ЕООД ЕИК 831534031 е наложена имуществен санкция в размер на 300 лева на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 415в ал. 1 от КТ за нарушение по чл. 128, ал. 2 от КТ.

РЕШЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/ 2./п/